

Η Ορθόδοξη Θεολογία σε έναν κόσμο που το χρήμα καθίσταται ως το απόλυτο αγαθό!

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Παναγιώτης Σιαχάμης

Ο σύγχρονος άνθρωπος – καταναλωτής (homo consumens) βιώνει την υλιστική υπερκατανάλωση, που προωθείται έντονα και συστηματικά τα τελευταία χρόνια με σκοπό τον υλικό ευδαιμονισμό, ως μέσο πλήρωσης. Εξισορροπεί, έτσι, το εσωτερικό του κενό, την παθητικότητα, τη μοναξιά και το άγχος του (Έριχ Φρομ, Πειθαρχία και Ελευθερία) και κατ' επέκταση την τάση αμφισβήτησης των παλαιών προτύπων ζωής, ενώ παράλληλα στρέφεται προς αναζήτηση ιδανικών και αξιών, που τείνουν να αλλοιωθούν στη σύγχρονη πραγματικότητα.

Την ώρα που το χρήμα καθίσταται ως το απόλυτο αγαθό, που είτε εξυψώνει είτε εκμηδενίζει το ανθρώπινο πρόσωπο, παρατηρείται η τάση διαφόρων ιδεολογικών – φιλοσοφικών ρευμάτων, να προβάλλουν κυρίως ανθρωπιστικές αρχές ως “αντίδοτο” στην απογοήτευση και τη φαυλότητα της σύγχρονης κοινωνίας. Έτσι, έννοιες, όπως ελευθερία, δικαιοσύνη, ισότητα κ.ά., γίνονται σύνθημα με σκοπό την πραγμάτωσή τους εντός της κοινωνίας. Πρόκειται για έννοιες με καθαρά πνευματικό υπόβαθρο, που η κατάκτησή τους προϋποθέτει την καλλιέργεια του πνεύματος. Δεν θα ήταν άστοχο, λοιπόν, να συμπεράνει κάποιος ότι κύρια αιτία του αδιεξόδου του σημερινού ανθρώπου είναι η αντίληψη πως οι υλικές ανάγκες προηγούνται των πνευματικών.

Για την αρμονία και τη σύζευξη του πνεύματος με την ύλη έρχεται να μας μιλήσει η Ορθόδοξη Θεολογία, βασισμένη στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού και στο Ευαγγέλιό του. Εκεί που η παροδικότητα αξιών και η «θεοποίηση» του χρήματος από τον σύγχρονο άνθρωπο αποτελούν τραγική πραγματικότητα, τα διαχρονικά μηνύματα του Ευαγγελίου, τα οποία αφορούν την όλη ανθρωπότητα, έρχονται να ανυψώσουν το ανθρώπινο πρόσωπο και να αναδείξουν με διαχρονικές αλήθειες τη σπουδαιότητα και ταυτοχρόνως την ιερότητά του, χαρακτηριστικά που τείνουν προς αλλοίωση.

Η πατερική γραμματεία δεν αναλώνεται απλά σε μία θεολογία αποκαλυπτικών και τετελεσμένων γεγονότων του παρελθόντος, αλλά στον Θεό και στη σχέση του με το ανθρώπινο πρόσωπο, προβάλλοντας διαχρονικές αξίες, προτρέποντας σε πνευματική άσκηση, απαντώντας στις υπαρξιακές αναζητήσεις του ανθρώπου,

γεγονός που καθιστά τον Χριστιανισμό ως ερμηνεία ζωής, έναντι των προτύπων καταναλωτισμού και της υλικής ευδαιμονίας. Η μοναδικότητα και το ανεπανάληπτο του ανθρωπίνου προσώπου, οι διαπροσωπικές σχέσεις, η αγάπη, η ελευθερία, η δικαιοσύνη, η αυτάρκεια κ.ά., είναι μερικές απ' τις έννοιες που η Εκκλησία προβάλλει. Αρετές και θεωρήσεις που οδεύουν σταδιακά προς τη λήθη...

Αναντίρρητα τα μηνύματα της Ορθόδοξης Θεολογίας έρχονται να αφυπνίσουν, να νοηματοδοτήσουν και να δώσουν έναυσμα προς βελτίωση του τρόπου ζωής, προβάλλοντας κάτι το διαφορετικό από τον προβαλλόμενο ως ιδανικό ασύδοτο υλισμό του σήμερα και καθιστώντας τον άνθρωπο ως ένα καλλιεργημένο πνευματικά όν και όχι ως μια ζωντανή μηχανή παραγωγής και κατανάλωσης.

<http://bitly.com/2bB8Ggm>